

forskellige styrende organer en aktiv indsats for at holde igen på stigningen i administrationsudgifterne. På styrelsesrådsmødet i FN's Udviklingsprogram, UNDP, i juni 1989 var Danmark således blandt de mest restriktive lande på dette område, og det lykkedes at få begrænset realvæksten i de administrative udgifter, således at den kommer til at ligge væsentligt under realvæksten i UNDP's samlede bistandsprogram.

Ved vurderingen af de administrative udgifter i FN-systemets bistand bør det indgå, at der som hovedregel er tale om en særligt administrationskrævende bistand. FN-systemet yder overvejende faglig bistand, og de enkelte projekter er relativt små. Man kan således ikke sammenligne de administrative udgifter herved med udgifterne til den finansielle bistand til store projekter, der karakteriserer f.eks. Verdensbankens virksomhed. Hertil kommer, at FN-systemets landerepræsentationer ud over bistandsopgaver varetager en række andre funktioner som forbindelsesled mellem modtagerlandet og FN-systemet.

Finansudvalgets spørgsmål til udenrigsministeren af 13. september 1989, Bilag nr. 10.37:

Ad § 10.01.01. Udenrigstjenesten.

Spørgsmål 17:

Der udbedes en redegørelse for planerne i forbindelse med nedlæggelsen af Udenrigsministeriets translatøraftdeling.

Redegørelsen bedes indeholde en opgørelse af den forventede nettobesparelse for ministeriet, samt oplysning om, hvilke fordele og ulemper, f.eks. længere oversættelsestid, der er forbundet med nedlæggelsen.

Svar:

Nedlæggelsen pr. 1. januar 1990 af Udenrigsministeriets translatørsektion, som tæller 5,3 årsværk, er begrundet i de pålagte reduktioner af Udenrigsministeriets lønsum.

Udenrigsministeriet vil efter nedlæggelsen skulle kontrahere med eksterne translatører i tilfælde, hvor dette anses for nødvendigt.

Hermed opnås en bedre ressourceudnyttelse. En gennemgang af translatørernes egentlige oversættelsesopgaver har vist, at der må forventes en årlig nettobesparelse på ca. 700.000 kr., hvis alle de translatøropgaver, som translatørerne hidtil har løst, lægges ud til eksterne translatører.

Det er imidlertid hensigten, at Udenrigsministeriets medarbejdere – herunder især de sprogligt veluddannede korrespondenter – i endnu højere grad end hidtil vil skulle deltage i fremmedsprogede arbejdsopgaver. Eksterne translatører bør således alene blive pålagt større og mere komplekse opgaver.

De praktiske ulemper ved ikke længere at have translatører i huset forudses at blive af mere begrænset omfang. Oversættelsen af vanskeligere opgaver har også hidtil været forbundet med en vis, længere oversættelsestid.